

LIV

TEMA

ABORTFORBUD

– mål og middel

4

Forbud eller
holdnings-
ændring?

8

Ny abort-
grænses
problem

14

Abort på
dagsordenen
hos unge

MEMLEMSKAB AF RETTEN TIL LIV

Årskontingent:

Enkelt-medlem kr. 150,-

Ægtepar kr. 250,-

Studerende og unge under 18 år kr. 75,-

Giro: +1-923-8417

Netbank Handelsbanken: 7625 1359220

MobilePay: 86916

REDAKTION OG PRODUKTION

Jonathan Oehlenschläger Rasmussen, Vibe Ryberg Holm, Kerstin Hoffmann og Ellen Højlund Wibe (redaktør)

Design og layout: Freehand

Tryk: Øko-Tryk

Oplag: 2.000 stk.

ISSN: 1902-4967

SEKRETARIATET

Landssekretær Ellen Højlund Wibe

Grejsdalsvej 430, 7100 Vejle

47 52 44 84 | ellen@rettentilliv.dk

UNGE

Ungdomssekretærer Kristina Kristensen, kristina@rettentilliv.dk og Ingeborg Hermann Kristoffersen, ingeborg@rettentilliv.dk

ABORTLINIEN

Abortlinieleder Marianne Jørgensen

91 89 04 83 | leder@abortlinien.dk

Telefonrådgivning: 48 39 48 48,

åben søn. til tors. mellem kl. 19.00 og 22.00

Brevkasse: www.abortlinien.dk/brevkasse

Mailrådgivning: post@abortlinien.dk

www.abortlinien.dk

KOMMUNIKATION/WEB

Kommunikationssekretær Kerstin Hoffmann

25 77 67 57 | web@rettentilliv.dk

www.rettentilliv.dk

ØKONOMI

Regnskabsfører Jes Møller Dideriksen

93 92 44 63 | regnskab@rettentilliv.dk

BESTYRELSE

Formand: Kristoffer Dahl, efterskolelærer

Næstformand: Thomas Larsen, lærer

Jørn Blohm Knudsen,

generalsekretær i Mission Afrika

Pauline Balaban, stud.jur.

Karina Borchert Andersen, socialrådgiver

Isak Holm, sognepræst

Margit Donslund, EUD underviser

FORSIDEFOTO

Foto: Firefly/Dan Møller.

LEDER ER DER GÅET INFLATION I VORES MENNESKESYN?

I de her år handler rigtig meget om priser, der er steget, og som nægter at falde igen: inflation. Det er med al sandsynlighed et af de politiske spørgsmål, som kan afgøre præsidentvalget i USA. Trump vil presse på for at sige, at inflationen fandt sted under Biden-Harris præsident-skabet. Til gengæld vil han ikke tale så højt om abort, som han gjorde engang. Han fik omstødt Roe v. Wade, og gjort abortspørgsmålet til et statsanliggende. Men nu er det ikke noget, en kommende præsident behøver forholde sig særligt meget til, signalerer Trump.

For der gik inflation i abortspørgsmålet. Det blev for dyrt. Hvis altså man vil være præsident.

Men hvad med os, der ikke kæmper for en plads i det ovale kontor? Hvad med os, der identificerer os som pro-life i Danmark? Er der gået inflation i abortmodstanden? Er den blevet for dyr?

Der er jo andre sager, der også er vigtige at lægge kræfter og penge i. Det er naturligt at miste modet eller interessen for en sag, der synes at gå den forkerte vej. Og at "prisen" stiger som abortmodstander på de sociale kontoer, har flere af os måske oplevet i skolen, på arbejdspladsen eller på nådesløse sociale medier.

Det er forståeligt, der kan gå inflation i abortsagen. Men lad os være ærlige: Det er menneskesynet, der går inflation i. Det er de ufødtes ret til livet, vi taler om.

I dette blad kommer Retten til Liv til at pege på sin økonomiske situation, der som så meget andet er præget af den økonomiske inflation. Tak for al hjælp med det. Men lad os sammen stå imod den inflation, der rammer synet på de mindste, med ydmyg bøn, sande ord og kærlig handling.

Kristoffer Dahl,
gymnasielærer og formand
for Retten til Liv |

Riget fattes penge!

Af Ellen Højlund Wibe, landssekretær

Udtrykket er fra Christian den 4.'s tid, hvor der var mangel på penge pga. kongens mange byggerier og krige. I Retten til Liv er der også lavvande i pengekassen, og egentlig kan man godt sige, at vi også har at gøre med en slags krig, "ikke mod kød og blod, men mod myndigheder og magter, mod verdensherskerne i dette mørke, mod ondskabens åndemagter i himmelrummet" (Ef. 6, 12). Er det ikke at bruge lidt for store ord? Nej, i bund og grund er det ikke det. Derfor iværksatte vi også en forbønsring i foråret, hvor vi hver uge sender en bøn med et aktuelt abort-tema ud på sms til de over 150 mennesker, der på nuværende tidspunkt har tilmeldt sig denne mulighed. At overgive arbejdet til Ham, der har al magt, er alfa og omega i vores arbejde. Læs på hjemmesiden, hvordan du kan tilmelde dig forbønsringen, eller kontakt sekretariatet.

Tilbage til den slunkne pengekasse. For vi gemmer ikke bidragsydernes penge på kistebunden, men omsætter dem i handling og i ansættelser, der betyder, at vi når længere ud med sagen.

... i tider med inflation har vi brug for jeres hjælp til at følge med prisstigningerne ...

Indenfor det sidste år har vi f.eks. fordoblet indsatsen i forhold til at nå næste generation med ansættelsen af yderligere en ungdomssekretær. To kan nå det dobbelte af en, og langt flere kompetencer kommer også i spil, fordi vores to ungdomssekretærer, Ingeborg og Kristina, har hver deres stærke sider. I bestyrelsen er der stor tilfredshed og taknemmelighed over alt det, de beretter om fra deres arbejde. Læs om bare lidt af det på side 14 og 15.

Men ansættelser koster i lønningskroner!

Og i tider med inflation har vi brug for jeres hjælp til at følge med prisstigningerne.

Det koster også at drive en hjemmeside og skabe synlighed på de sociale medier. Det koster at drive Abortlinien og yde en rådgivning, der hjælper kvinder i en presset situation til at lytte til deres eget hjerte. Det koster at være aktive på gadeniveau, som f.eks. demonstrationen i København den 5. oktober. *Det koster at arbejde for en holdningsændring i den danske befolkning til det ufødte menneskes værdi.*

Hvis du gerne ser, at vi fortsætter i det gode spor og ikke bremses af dårlig økonomi i at iværksætte nye tiltag, så kan du overveje at

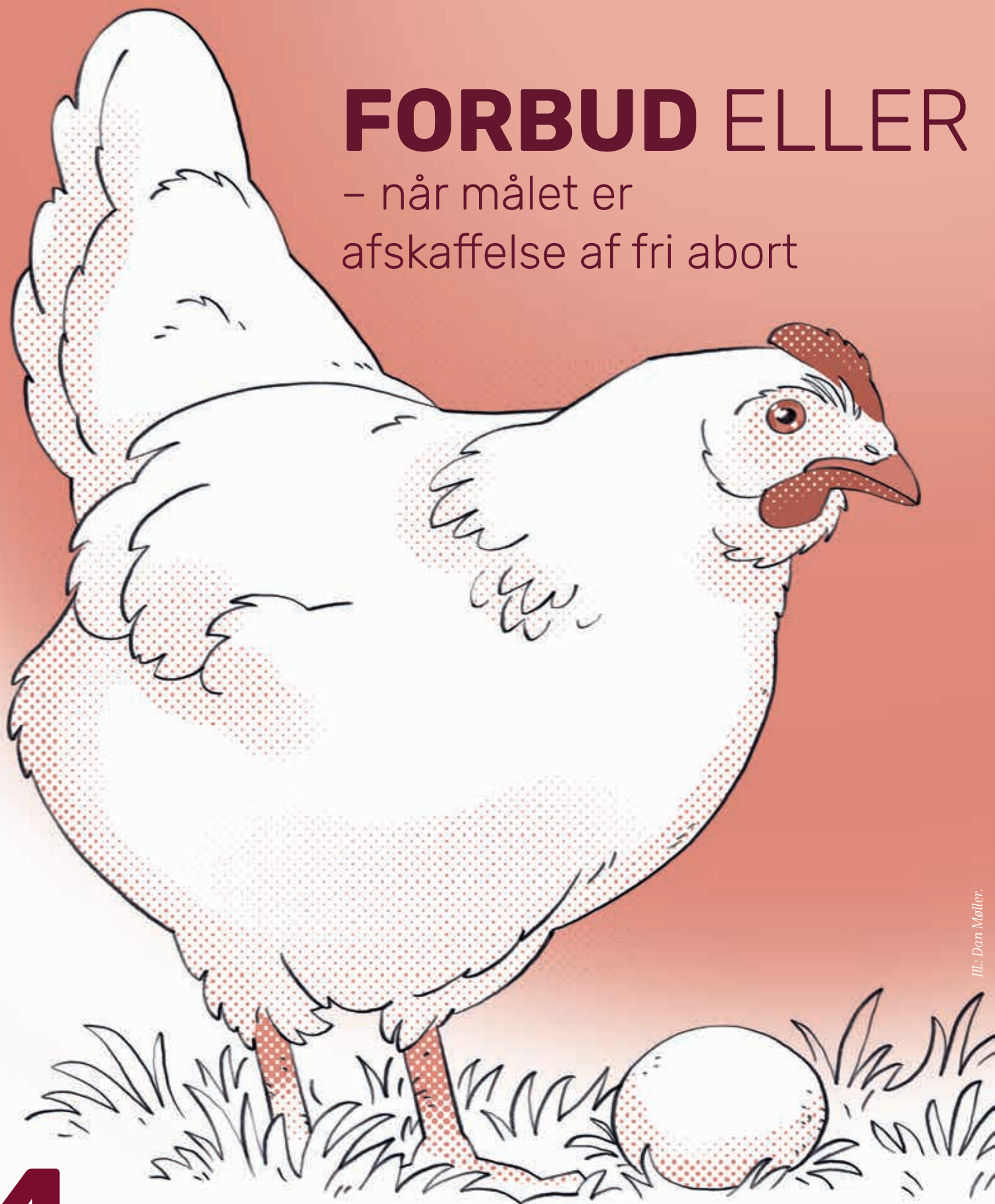
- » afsætte et fast beløb til arbejdet hen over året
- » forhøje det bidrag, du allerede giver
- » tegne gavebrev til foreningen

Disse muligheder har uanset beløbsstørrelsen alle den fordel, at de giver dig skattemæssige fordele, da gaver til Retten til Liv er fradragsberettiget. Skriv til vores regnskabsfører med evt. spørgsmål og forhør dig nærmere om muligheder. Se også gerne på hjemmesiden under *Støt*.

TAK fordi vi kan regne med vores baglands fortsatte opbakning til arbejdet! |

FORBUD ELLER

– når målet er
afskaffelse af fri abort

Ill.: Dan Møller.

HOLDNINGSÆNDRING?

Retten til Liv ønsker både at ændre danskernes holdninger til abort og at få indført et forbud mod abort. Disse to målsætninger skal ses som gående hånd i hånd. Ønsket om et abortforbud er nemlig udtryk for at være konsekvent i sin holdning til abort som moralsk forkert, og ligesom en holdningsændring kan føre til et abortforbud, kan et abortforbud også føre til en holdningsændring.

Af Jonathan Haahr Oehlenschläger, stud.theol.

”Retten til Livs mission er at ændre danskernes holdninger og dansk lovgivning, så ufødte og fødte har samme menneskeværd og dermed lige ret til livet”, står der inde på Retten til Livs hjemmeside. Udsagnet ønsker at fastholde en dobbelthed for arbejdet: For det første at arbejde for en holdningsændring. For det andet at arbejde for ændret lovgivning og et egentligt forbud mod provokeret abort.

ABORTFORBUD – OGSÅ NÅR MAN IKKE ER ENIG?

Jeg har ofte mødt en modstand mod det andet punkt, nemlig tanken om et egentligt forbud, også hos folk der egentlig synes, at abort er forkert, og at vi burde få meget

færre af dem. Oftest er argumentet, at vi ikke kan tvinge en lovgivning ned over hovedet på folk, hvis de ikke er enig i den lovgivning. Imidlertid tror jeg, at ønsket om abortforbud er afgørende at holde fast ved, og det tror jeg især af to grunde.

For det første: Hvis vi virkelig tror, at abort er forkert og er et drab på mennesker, må det også følge, at vi kæmper for et forbud. For det andet: Når det gælder forholdet mellem forbud og holdningsændring, er det svært at regne ud, hvad der er hønen og ægget. En holdningsændring er helt sikkert afgørende for at kunne få et forbud igennem, men vi skal heller ikke være blinde for, at lovgivning påvirker måden, vi tænker på, og at et abortforbud også kan være med til at præge folks holdning til emnet.

NÅR NU ET ABORTFORBUD ALLIGEVEL IKKE VIRKER...

Skeptikere af abortforbud vil ofte pege på problemet i at indføre en lovgivning, som danskerne vil være imod. Noget argumenterer for, at det er problematisk, fordi man

Når det gælder forholdet mellem forbud og holdningsændring, er det svært at regne ud, hvad der er hønen og ægget ...

lægger en etisk tænkning ned over hovedet på folk, som de ikke er enig i. Nogen argumenterer for, at der vil blive ved med at være abort uanset hvad, og fordi et abortforbud ikke virker, er det bedre, at vi bliver ved med at tillade det. Jeg mener imidlertid ikke, at dette er tilstrækkeligt gyldige grunde til ikke at arbejde for et abortforbud.

ET TANKEEKSPERIMENT

Lad os forestille os et tankeeksperiment, hvor det ikke var fostre, men en anden gruppe af mennesker, de fleste danskere ikke så noget problem i, at vi tog livet af. Det kunne for eksempel være mennesker over 80 år. Mange af dem har brug for hjælp af deres familier og det offentlige, og derfor skulle det være tilladt at tage deres liv, fx hvis de var til besvær og var ubelejlige for familien. Dette er kun et tankeeksperiment, men lad os nu forestille os, at dansk lovgivning tillod, at man kunne tage disse menneskers liv, og at de fleste danskere ville have det fint med det. I en sådan

situation ville de fleste af os nok sige, at selv hvis de fleste danskere ikke ville have etiske problemer med det, ville det stadig være etisk forkert, og at det stadig skulle være ulovligt.

Selvfølgelig er dette blot et tankeeksperiment, og der er forskelle på fostre og mennesker over 80 år. Men hvis man virkelig tror, at fostrene er mennesker, og at abort derfor er at slå mennesker ihjel, svarer situationerne meget til hinanden. Hvis mennesker i vores land virkelig bliver dræbt, bør man også arbejde på at få det forbudt. Nogen vil her nok hævde, at fostrene ikke er mennesker eller i hvert fald ikke personer på samme måde som mennesker over 80 år. Det ligger udenfor denne artikels sigte at argumentere for, at de er det¹. Ærindet her er blot at understrege, at forstår man virkelig abort som det at slå mennesker ihjel, virker det mærkeligt ikke at forsøge at forhindre det via lovgivning. Abortforbud er med andre ord afgørende at fastholde, hvis vi virkelig tror, at abort er moralsk forkert.

DET HANDLER OM MORALSK KONSEKVENNS

Lad os vende tilbage til tankeeksperimentet igen. Det kunne være, at vi levede i et samfund, hvor man virkelig måtte tage livet af mennesker over 80 år, og at det var en praksis, som måske også ville fortsætte, hvis det blev forbudt. Derfor skulle man ikke arbejde for et forbud mod det, da en ændret lovgivning reelt ikke ville virke og have nogen effekt. I en sådan situation tror jeg, at de fleste af os stadig ville sige, at man alligevel skulle arbejde for at forbyde det.

Netop fordi det i sig selv er forkert at slå mennesker ihjel, og der derfor skal være forbud imod det.

Et ønske om et abortforbud handler om at være konsekvent i sin modstand mod abort. Regner vi det virkelig for noget så moralsk forkert som at slå andre mennesker ihjel, følger det nærmest uundgåeligt at ønske at forbyde det.

HOLDNINGSÆNDRING OG LOVGIVNINGENS GENSIDIGE PÅVIRKNING

I tankeeksperimentet forestillede vi os, at et forbud reelt ikke ville virke, og at drabene på 80-årige ville fortsætte. Det kunne vi reelt ikke vide, ligesom vi heller ikke kan vide, om aborttallet efter et forbud vil falde, stige eller stagnere. I USA virker antallet ikke til at være faldet siden 2022, hvor Roe v. Wade blev omgjort, og de enkelte stater således selv fik lov til at bestemme, om de ville forbyde abort, men det er svært

... forstår man virkelig abort som det at slå mennesker ihjel, virker det mærkeligt ikke at forsøge at forhindre det via lovgivning ...

... at noget ikke i øjeblikket virker opnåeligt, betyder ikke, at vi ikke skal arbejde på det ...

at overføre til Danmark, især også fordi omgørelsen er så ny, og abort spiller en så central rolle i den amerikanske kulturkamp.

Jeg ved ikke, om et abortforbud vil føre til færre aborter, men jeg har alligevel en kraftig formodning om, at det på sigt vil gøre flere danskere mere kritiske overfor abort, fordi vores holdninger bliver enormt påvirket af lovgivning. Forslaget om at skrive abort ind i EU's charter som en fundamental rettighed og Mette Frederiksens udsagn om, at abort ikke kan diskuteres, ville nok ikke være fundet sted for 30 år siden og slet ikke for 50 år siden.

Men fordi vi som samfund tillader abort og har gjort det så længe, er det blevet en normal-holdning for mange,

at det ikke er moralsk forkert og sågar er en rettighed. Lovgivning kan resultere i en holdningsændring. Det tror jeg imidlertid også gælder den anden vej rundt, hvis vi som samfund valgte at forbyde abort. På sigt – måske ikke lige med det samme, men i løbet af et eller flere årtier – kunne der meget vel ske en holdningsændring, fordi lovgivning påvirker måden, vi tænker på, og hvad vi opfatter som godt og ondt.

SELVOM ET ABORTFORBUD IKKE ER LIGE OM NÆSTE HJØRNE...

Vi kommer sandsynligvis ikke som samfund til at indføre et abortforbud i løbet af de næste år. Men at noget ikke i øjeblikket virker opnåeligt, betyder ikke, at vi ikke skal arbejde på det. Et ønske om et abortforbud er efter min bedste overbevisning at være konsekvent i sin holdning til abort som noget moralsk forkert. Derfor skal vi også arbejde hen imod et forbud. Ligesom vi skal arbejde på at ændre folks holdninger. Fordi både fødte og ufødte skal behandles som det, de er: mennesker med samme menneskeværd og med lige ret til livet. |

NOTE

- ¹ Se fx en argumentation for det på www.rettentilliv.dk/info/argumenter-imod-abort/paastand-i-et-foster-er-ikke-et-menneske/

Foto: March for Life

Det grundlæggende problem bag ny abortgrænse

Da den såkaldt frie abort blev indført i Danmark, var der masser af debat. Den handlede om, hvorvidt et foster er et menneske, og om man må slå det ihjel. Der var enorme mængder af misinformation, for selvom fagfolk vidste meget om fosterets udvikling, så havde mange en interesse i at skjule denne viden for at få abort gjort lovligt. Man måtte beslutte, at fosteret ikke var menneske. Målet helligede midlet, og grænsen på 12 uger blev sat for at sikre kvinden mod at tage skade af indgrebet, ikke for at tage hensyn til fosteret.

Af Søren Stidsen, cand.theol.

DET AFGØRENDE SPØRGSMÅL TIDLIGERE OG NU

Det er naturligvis en meget forenklet fremstilling, men når jeg alligevel giver dette meget forsimplede resumé, så er det, fordi debatten om abort tilsyneladende har ændret sig markant på de godt 50 år, der er gået. Dengang var det afgørende spørgsmål: "Er det et menneske?". I dag er spørgsmålet: "Hvornår er det menneske nok?"

Dette spørgsmål er tydeligt, når man læser den redegørelse, der kom fra Etisk Råd sidste år. Heri anbefaler ni medlemmer at hæve abortgrænsen til 18 uger, mens fire vil hæve den til 15 uger. Fælles for disse to grupper er, at et af de væsentlige argumenter i deres udtalelse lyder: "At en 18/15-ugers grænse stadig efterlader en betydelig margin til levedygtighedstidspunktet omkring uge 22, som ifølge rådsmedlemmerne er af etisk relevans".¹

Formuleringen er, bortset fra antallet af uger, identisk for de to grupper, og herudover er hele den øvrige

argumentation fra de to grupper den samme, og intet af den handler om fosterets status eller rettigheder. Etisk råd siger altså grundlæggende, at fosteret får krav på en eller anden grad af beskyttelse, når det er levedygtigt, og at det er vigtigt af forsigtighedshensyn at sørge for en vis margin, så grænsen ikke skal flyttes igen, og så ingen indre samvittighedstvivel skal nage.

DEN UFØDTE UDEFOR DEN ETISKE HORISONT

Nogenlunde samtidig udsendte Sundhedsstyrelsen et notat, hvor de fastslog, at der ikke er nogen sundhedsfaglig begrundelse for en grænse på 12 uger.² Den konstatering er ikke overraskende. Der er sket meget siden grænsen blev sat. Sundhedsstyrelsen siger altså reelt, at abort ikke længere er et emne, lægevidenskaben har en særligt kvalificeret holdning til i kraft af sin faglige viden, for det er ukompliceret. Dermed diskvalificerer Sundhedsstyrelsen sig selv fra debatten.

Det interessante er dog, at notatet politisk bliver brugt som argument for at forhøje grænsen i stedet for at sige, at det gør den etiske side af debatten vigtigere. Rosa Lund fra Enhedslisten sagde således: "Det er vigtigt, at grænsen bliver rykket op, for der er ikke nogen sundhedsfaglige argumenter for, at grænsen ligger på uge 12, som den gør i dag".³

I regeringens pressemeddelelse, om at der nu er en aftale om at hæve abortgrænsen, berøres fosterets interesser heller ikke, men daværende ligestillingsminister Marie Bjerre udtaler: "I Danmark styrker vi kvinders ret til fri abort, og vi sikrer, at

Dengang var det afgørende spørgsmål: "Er det et menneske?". I dag er spørgsmålet: "Hvornår er det menneske nok?" ...

vores 50 år gamle lovgivning bliver tidssvarende. Det handler om den enkelte kvindes frihed, om retten til at bestemme over egen krop og eget liv"⁴. For forligskredsen har fosteret ingen relevans for spørgsmålet om abort, før det er levedygtigt.

MODRØSTER: FOSTERETS STATUS VIGTIGT AT INDDRAGE

Fra nogle partier til højre for

midten er der dog protester. Mette Thiesen fra Dansk Folkeparti siger eksempelvis til TV2: "Det her er ikke en sundhedsfaglig drøftelse. Det her er en etisk drøftelse, og det er også derfor, jeg siger, at jeg ville ønske, at samtlige partier i Folketinget lod være med at have den her dovenskab, hvor man udelukkende lægger sig op ad Etisk Råd, som er et politisk udpeget udvalg"⁵, og både hun og Susie Jensen fra Danmarksdemokraterne udtaler sig i samme artikel om, at de savner respekt for det ufødte barn. Susie Jensen siger: "Den her diskussion har handlet meget om kvindens rettighed og meget lidt om, hvad der sker i maven fra 12. til 18. graviditetsuge, og der har vi et hensyn til barnet, vi vægter utrolig højt i Danmarksdemokraterne".

Også B.T. følger i det spor, og 30. april i år kunne man læse, at B.T. mener: "Først og fremmest er det et spørgsmål om en balance mellem hensynet til fosteret og hensynet

Foster i 17. graviditetsuge.

til kvindens ret til selvbestemmelse. Mens hensynet til sidstnævnte vejer tungest i 12. uge, så har fostret udviklet sig så meget i 18. uge, at vi ikke mener, abortgrænsen bør flyttes dertil. På det tidspunkt kan fostret hikke og strække sig inde i moderens mave. Og det ligner i det hele taget et lillebitte menneske.”⁶

INKONSEKVENT ETIK

Den offentlige debat om at flytte abortgrænsen er blevet en debat, hvor den ene side fortsat mener, at abort er uproblematisk, og at det egentlig er et lægefagligt spørgsmål, hvor fosteret ingen stemme skal have. Her har intet ændret sig siden abortens frigivelse. Den anden side mener, at grænsen ikke skal hæves, fordi fosteret er for menneskeligt i 18. uge, hvilket man så må forstå, at det ikke er i 12. uge. Her insisteres der på, at spørgsmålet er etisk, men de reelle argumenter udebliver, fordi der ikke er et meningsfuldt grundlag at argumentere på. Man vil ikke tage stilling til, hvad der gør et menneske til et menneske, og derfor svæver alle argumenter frit i luften.

Herved udstilles den enorme kynisme, der ligger skjult i abortlovgivningen i vores del af verden. Det ensidige fokus på kvindens sundhed og ret til egen krop, som blandt andet Rosa Lund og Marie Bjerre udtrykker, er en total afvisning af, at et ufødt barn kan have rettig-

heder, og er dermed blot en videreførelse af den politik, der førte til den frie abort. Men når grænsen hæves til 18 uger, forsvinder ethvert figenblad, for ingen kan være i tvivl om, at man ved 18 uger taler om et rigtigt menneske. At hæve abortgrænsen til 18 uger er at sige, at her er der mennesker, som vi har besluttet ikke at tillade retten til livet, fordi det er for ubekvemt for os.

KYNISMEN LURER UNDER OVERFLADEN

Samme kynisme ligger i bund og grund også under overfladen hos mange af dem, der ikke støtter en for-

Man vil ikke tage stilling til, hvad der gør et menneske til et menneske, og derfor svæver alle argumenter frit i luften ...

højelse af abortgrænsen. Mette Thiesen, Susie Jensen og B.T. gennemskuer problemstillingen. Et foster i 18. uge er for menneskelignende, siger de, men de kan ikke få over deres læber, at det er et menneske, selvom det må være indlysende for dem. Hvis de siger det, sætter de nemlig spørgsmålstegn ved beslutningen om, at man ikke er menneske i 12. uge, for hvad er egentlig forskellen? Der er grænser for, hvor hårdt de kan yde modstand mod abort frem til 18. uge, uden at deres manglende modstand mod abort i 12. uge kommer til at udstille inkonsekvensen. Man kan derfor godt få den tanke, at modstanden ydes på skrømt, uden villighed til at komme til bunds i den etiske problemstilling.

Retten til Livs små figurer af et foster i 12. uge har ofte været med til at skabe opmærksomhed om vores holdning til abort. Når vi fremover kommer til at vise fostre i 18. uge, bliver det langt sværere for ærlige mennesker at afvise, at abort er aflivning af et rigtigt levende menneske, og den mulighed må vi sørge for at gribe. Måske kan netop det være med til at underminere støtten til den frie abort i Danmark på sigt.

GIVER PRAGMATISK ABORTMODSTAND MENING?

Tilbage står dog yderligere ét argument, som Retten til Liv måske skulle lade sig udfordre af.

Hvad nu hvis en forhøjet abortgrænse ville give færre aborter og derved redde liv? Hvis man f.eks. kunne give en kvinde, der ikke ønsker at beholde sit barn, tid til at overveje adoption, samtidig med at abortmuligheden stod åben. Måske ville hun udvikle et forhold til sit ufødte barn; måske kunne man nå at finde en adoptionsfamilie, hun ville være tryk ved? Måske kunne hendes sociale situation nå at ændre sig.

Her bliver etikken dog kompliceret. Hvis vi mener, at et foster er et ufødt barn, et menneske, fra undfangelsen, så er det drab at få en abort, hvad enten det sker i 5., 12. 18. eller 32. uge.

Giver den pragmatiske abortmodstand, der arbejder for en abortlovgivning, der koster færrest mulige liv, mening? Eller vil vi kategorisk insistere på, at enhver lovgivning, der prisgiver det ufødte menneske, er forkert, og at vi derfor ikke ønsker nogen grænse noget sted?

Jeg hælder selv til det sidste.

Noget af det vigtigste, jeg har lært i min tid i Retten til Liv, er, at det, der ligner fornuftig pragmatisme, med

Der er grænser for, hvor hårdt de kan yde modstand mod abort frem til 18. uge, uden at deres manglende modstand mod abort i 12. uge kommer til at udstille inkonsekvensen ...

tiden alt for ofte bliver til en ny holdning. Sådan gik det med abortmodstanden i Kristendemokraterne, og sådan kan det også gå hos os. Vi må i stedet holde fast i det Kaj Munk-citat, der har været et motto i Retten til Liv gennem årene: "Aldrig, aldrig, aldrig spørge om det nytter, kun om det er sandt!"

Det kategoriske forsvar for den ufødte, som altid har kendetegnet Retten til Liv, udelukker ikke, at vi deltager aktivt i debatten. Måske er debatten om abort til 18. uge ligefrem en gave til pro life bevægelsen, en genvej til en langt stærkere skepsis overfor abort i det hele taget. Ved at deltage i debatten kan vi være med til at gøre 'abort til 18. uge' til en øjenåbner: En abort tager et lille menneskes liv, og det har abort altid gjort. |

NOTER

- www.etiskraad.dk/Media/638313112249775936/Provokeret%20abort.%20Hvor%20skal%20gr%C3%A6nsen%20g%C3%A5.pdf
- www.sst.dk/da/udgivelser/2023/Notat-Sundhedsfaglige-aspekter-forbundet-med-at-aendre-abortiongransen
- www.dr.dk/nyheder/politik/laekket-aftaleudkast-flertal-paa-christiansborg-klar-til-haevne-abortiongransen
- www.ism.dk/nyheder/2024/maj/nye-politiske-aftaler-om-abortionstyrker-kvindes-selvbestemmelse
- nyheder.tv2.dk/samfund/2024-04-26-det-er-dybt-forkasteligt-siger-chokeret-ordfoerer-om-abortion-udkast
- www.bt.dk/debat/bt-mener-abortiongransen-skal-ikke-haevnes

Abortforbud i USA anno 2024

Af Vibe Ryberg Holm, læge

HØJESTERETSDOMMEN

2022 blev et skelsættende år for amerikansk aborthistorie. Da blev højesteretsdommen Roe v Wade som bekendt omstødt af Højesteret, hvilket betød, at abort ikke længe var en ret, der var sikret af forfatningen. Det betød, at staterne selv kunne fastsætte deres abortlovgivning, og det medførte, at i dag har 18 stater enten totalforbud eller forbud efter 6. uge (det såkaldte hjertelydkriterie). I den anden ende har 9 stater fri abort frem til fødselstermin, det vil sige ingen beskyttelse af fosteret, og de øvrige stater fordeler sig med fri abort mellem 12. og 24. uge, flest i den høje ende.

SLAGET STÅR I DEN ENKELTE STAT

Internt fortsætter kampen i flere stater. North Dakota har for nylig omstødt deres beskyttelse af de ufødtes liv. En dommer har brugt statens forfatning til at dømme, at abort skal være lovligt frem til fosterets levedygtighed. Der findes dog ingen abortklinikker i staten, for den sidste flyttede til Minnesota efter 2022, og der er ingen planer om at genåbne abortklinikker i North Dakota. I 2023 trådte en lov nemlig i kraft, hvor abort kun var lovligt ved incest eller voldtægt og kun før 6. graviditetsuge samt ved medicinske nødsituationer. I praksis har den nylige dom

altså ikke ændret noget, men ikke desto mindre øges presset på de ufødtes liv.

OMGÅELSE AF LOVEN PÅ TVÆRS AF STATER

Nogle stater, bl.a. Californien og Hawaii, kalder sig selv "sanctuary states", tilflugtsstater, og de inviterer abortsøgende kvinder. Aborttilhængere har også organiseret gratis abortpiller, som sendes til kvinder i stater med restriktiv abortlovgivning. Andre stater forsøger at retsfølge dem, der får foretaget aborter eller bidrager til gennemførelse af abort uden for deres egen stat.

VALGKAMP OG ABORT

Under den første tv-duel mellem Donald Trump og Kamala Harris gik også abortdebatten højt. Trumps kampagne havde annonceret et nationalt abortforbud, men da Trump blev spurgt om det direkte, afviste han at ville stemme for. Han svarede ikke på, om han ville nedlægge veto mod et abortforbud vedtaget af kongressen. Politisk hælder han i øvrigt til at lade det være op til den enkelte stat at beslutte, om den vil forbyde abort. Han brugte under TV-duellen mest tid på at tale om henrettelse efter fødslen og beskyldte demokraterne for at gå ind for det, selvom det ikke er lovligt i nogen af USA's stater. Ydermere påpegede han, at han også går ind for fertilitetsbehandling uden begrænsninger.

Harris angreb på sin side flere gange Trump med

påstande om, at kvinder forbløder i deres biler, når de har en spontan abort, fordi de ikke tør søge lægehjælp.

Efterfølgende har Trumps talsperson, Karoline Leavitt, udtalt: *Præsident Trump har længe støttet staternes ret til selv at tage beslutninger om abort og har været helt klar i mælet om, at han IKKE vil underskrive et nationalt abortforbud, når han kommer tilbage i Det Hvide Hus.*

Harris har ved et kampagnemøde i Atlanta beskyldt Trump for at have medvirket til, at der døde to kvinder i Georgia, fordi de blev nægtet eller var bange for at søge lægehjælp på grund af Georgias forbud mod abort efter 6. graviditetsuge. Til dette har Leavitt svaret: *Præsident Trump har altid støttet undtagelser for voldtægt, incest og hvis moderens liv er i fare, som loven i Georgia også giver. Med disse undtagelser er det uklart, hvorfor lægerne ikke handlede hurtigt for at beskytte mødrenes liv.*

HVEM ER PÅ DEN UFØDTE SIDE?

Trump fremstår altså langt fra entydigt som en beskytter af det ufødte liv i indeværende valgkamp. Som forventet løfter Harris pro-choice-fanen højt for demokraterne med sin retorik om ret til egen krop. Ingen af præsidentkandidaterne kan dermed forventes at kæmpe for de ufødtes liv. Et lyspunkt er det dog, at efter Trumps og Republikanernes forrige valgperiode, er de ufødte angiveligt garanteret beskyttelse af et siddende flertal i Den Amerikanske Højesteret i dag. |

KILDER

- www.cnn.com/us/abortion-access-restrictions-bans-us-dg/index.html
- reproductiverights.org/roe-v-wade/
- edition.cnn.com/2024/09/12/us/north-dakota-judge-abortion-ban/index.html
- Harris blames 'Trump abortion ban' for deaths of two Georgia women - POLITICO
- Roe v. Wade - Wikipedia, den frie encyklopædi
- Podcast: stjerner og striber afsnit fra 11. september 2024
- Podcast: Americast, 20. jan. 2023
- time.com/6191581/abortion-safe-haven-states/

Foto: pexels.com.

STOR SPØRGELYST I AULUM IMU

SÆT ABORT PÅ DAGSORDEN I DIN UNGDOMSGRUPPE

AF UNGDOMSSEKRETÆR INGEBORG HERMANN KRISTOFFERSEN

Siden foråret har jeg været ude at holde oplæg i forskellige kristne ungdomsforeninger. Alle steder møder jeg stor interesse for samtalen om abort.

For nylig var jeg på besøg i Aulum IMU (Indre Missions Unge). Her mødte jeg, som så mange andre steder, god stemning, interesse for emnet og spørgsmål af forskellig slags. Nogle spørger ind til argumenterne, hvordan de virker, om de virker, og om det egentlig er de bedste argumenter, jeg præsenterer. Andre spørger mere ind til det relationelle i forhold til, hvordan vi i praksis skal forholde os til de svære samtaler om abort, fx med folk der har det tæt på. Andre igen spørger mere til Retten til Liv, og hvad vi konkret gør for at hjælpe de kvinder, der står midt i en uønsket graviditet. Alt sammen gode og vigtige spørgsmål, som giver anledning til gode snakke, både i Aulum og de andre steder, vi kommer ud til.

Vil du gerne have besøg i din forening? Så skriv til mig (ingeborg@rettentilliv.dk), og så laver vi en aftale!

18. UGE

AF UNGDOMSSEKRETÆR KRISTINA KRISTENSEN

Alle folketingspolitikere modtog dette brev i forbindelse med demonstrationen 5. oktober. Brevet blev lagt i den enkeltes dueslag (brevkasse) på Christiansborg.

Kære *Mette Frederiksen*

Jeg håber, du vil give mig en chance og læse mit brev.

Jeg har et spørgsmål: Hvornår mener du, et menneske har ret til at leve? Er vi først værdifulde, når vi kan præstere? Skal man have en bestemt alder? Se ud på en bestemt måde? Handler det om vores evner? Er et menneske ikke værdifuldt bare ved at være til?

Hvis du kan svare ja til det sidste spørgsmål, hvorfor gør regeringen så ikke alt, hvad den kan, for at beskytte ALLE mennesker - inkl. de ufødte?

Biologisk set er et foster lige så meget i live som du og jeg. Et foster er et levende menneske, der er under udvikling præcis ligesom et spædbarn, en 2-årig eller en teenager også er.

Er en abortgrænse til 18. uge virkelig noget, du ønsker?

Der kan være mange grunde til, at en kvinde vælger en abort. Det er bestemt ikke en nem beslutning. Jeg havde selv en barsk opvækst med dårlig økonomi, alkoholisme, frygt, depression og andre ting i familien, som det er svært for mig at nævne her. Kommunen var over mig hele min barndom. Jeg var uplanlagt og passede ikke i mine forældres planer. Men jeg har ALDRIG ønsket ikke at være til. For det ER muligt at komme ud på den anden side.

Tænk hvis min mor havde fået en abort, fordi hun ønskede at skåne mig for en kaotisk og barsk opvækst. Men hvad med mig? Hvad med min stemme? Hvad med mit ønske om at leve? For jeg vil GERNE leve.

Hvad hvis det aborterede, ufødte menneske også gerne ville det?

Nogle mener, at man først får ret til at leve, når man kan overleve uden for livmoderen. Jeg blev selv født 2 måneder for tidligt og overlevede kun, fordi kuvøsen var opfundet, og jeg havde nogle gode læger. Er min værdi afhængig af teknologi og af at have gode læger i nærheden?

"Med en abortgrænse til 18. uge bliver det enklere at abortere handicappede" - hvad siger denne tilgang om regeringens syn på de handicappede i vores samfund? Er det ikke den største lussing til den, der f.eks. har Downs Syndrom? Er det ikke lidt som at sige: "Dig er der nok ingen, der vil have. Det er for resten nok også bedre for dig at være død." Er det virkelig det signal, regeringen ønsker at sende til vores medmennesker? Hvad hvis de nu GERNE vil leve?

Har I spurgt befolkningen, hvad de synes?

Det store argument er "min krop, mit valg". Det er sandt, at en kvindes ret over egen krop ER enorm vigtig. Men den overtrumfer ikke et andet uskyldigt menneskes ret til at leve. For hvis den gjorde det, skulle der jo være fri abort helt til fødslen. Her er fosteret stadig inde i kvindens krop. Men det, kan de fleste alligevel se, er for langt ude.

Vi må simpelthen finde på en anden løsning end at tage livet af små mennesker. Lige nu har de ufødte ingen stemme - men det har du, Vil du tale for dem?

Mvh

Kristina

Kristina Kristensen, 22 år
Studerende, ungdomssekretær i Retten til Liv
kristina@rettentilliv.dk

Foto: Ingeborg Hermann Kristoffersen.

NEN
DPE

VI SES
DERUDE!

KLUMME

DET BRÆNDER JEG FOR

Af Isak Holm, sognepræst i Nørrelandskirken, Holstebro, og nyvalgt til Retten til Livs bestyrelse

Som ung fik jeg gengivet, hvordan min mor på hospitalet kraftigt blev opfordret til en abort af min yngste lillebror. Hun blev spurgt ind til, om hun havde overvejet den byrde, han ville blive for samfundet livet igennem.

Jeg bliver stadig harm, når jeg tænker tilbage på, hvordan der var et ønske om at stoppe min brors liv allerede inden fødslen. Verden havde været et fattigere sted uden min bror.

I en tid, hvor vi har større og større fokus på at give minoriteter en stemme, og at vi alle har samme rettigheder og samme værdi – hvilket jo er et helt fantastisk vigtigt fokus - kan vi så komme i tanke om en mere udsat befolkningsgruppe, der i så ringe grad kan forsvare sig selv, som de ufødte?!

Man siger, at et samfund skal måles på, hvordan man behandler sine svageste. Hvis det er sandt, så har vi et problem.

Det fik mig til at sige ja til at træde ind i Retten til Livs bestyrelse. |

Privatfoto.

Verden havde været et fattigere sted uden min bror ...